

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölzórállások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Kapkodás.

Pécs, 1899. szeptember 5.

Nemcsak Ausztria, de az egész osztrák-magyar monarchia is súlyos válság küszöbén áll. A német pártok obstrukciója utját vágja az osztrák delegáció megválasztásának s ezzel a közönségek törvényszerű intézésének. Ha ez tényleg bekövetkezik, törvény szerint meg kell szünniök a közös ügyeknek is, mert nem lévén ezek intézésére jogosított közös organum, Magyarország magának kell gondoskodnia a védelemről és külképviseletről, de Magyarország törvényhozása csak a saját védeleméről és képviseletéről intézhetnek, Ausztriára kiterjedőleg semmit el nem határozhat, nemcsak azért, mert ehhez semmi joga nincsen, de azért is, mert ezzel a legveszedelmesebb precedenst szolgáltatná a saját alkotmányának elkobzására és följosítaná Ausztriát, hogy az hasonló körülmények között a magyar törvényhozás jogkörét ragadja magához.

Ha a magyar kormányt mégis rávennék arra, hogy osztrák delegáció nem lévén a magyar törvényhozásban tárgyalassa a közös ügyeket, ezzel az osztrák fölfordulást átplántálnák Magyarországra is, mert az kétségtelen, hogy a hatvanhetes törvénynek ilyen fölforgatása nemcsak a leghevesebb obstrukciót idézné föl a magyar képviselőházban, de a végletekig menő elkeseredést szülne a nemzetben is, a melyben osztóznának a hatvanhetes kiegyezésnek ama hívei is, akik még megőrizték Deák Ferenc szellemét s éppen nem hajlandók fölázdozni a hatvanhetes törvénynek amaz intézkedéseit, a melyek miatt azt ránk nézve becsesnek tartják, mert ezek biztosítják állami önállásunkat s óvják meg Magyarországot az egységes birodalomba való teljes beolvadás veszedelmétől.

Mindennek figyelembevételével Ausztriában most minden erejüket megfeszítik arra nézve, hogy parlamentjüket legalább annyira akcióképessé tegyék, hogy a dele-

gáció megválasztásába belemenjen. Azon török tehát a fejüket, miképpen lehetne a németeket megbékíteni, mert ezeknek az obstrukciója az, mely a Reichsrathot munkaképtelenné teszi. Ebbeli nagy buzgalmukban azonban egészen figyelmen kívül hagyják azt a nagy veszedelmet, amely az osztrák parlamentet a német obstrukció lecsönnesítésével a másik oldalról a cseh obstrukció föltámasztása által fenyegeti.

Pedig ha visszamennének a német obstrukció eredetére, lehetetlen, hogy bizakodjanak békítési kísérletük sikerében. A németek az obstrukciót a nyelvrendeletek miatt vették föl s megesküdték rá, hogy azok visszavonása előtt föl sem hagynak vele. De hát mi volt az oka a nyelvrendeletek kibocsátásának? Semmi esetre sem a csehek iránti rokonszenv, mert az udvari körök rokonszenvét teljes mértékben a németek bírják, hanem a parancsoló kényszerűség.

A nyelvrendeletek kibocsátása előtt ugyanis úgy állott a dolog, hogy az ifju csehek választási győzelmei folytán a csehek ellentállása ásta volna meg a parlamentarizmus sirját, ha a németeknek addigi uralmát továbbra is föntartották volna a birodalomban. Ennek a veszedelemnek az elhárítására, hogy a csehek és lengyelek megbékítésével alkotmányos parlamenti többséget gyűjthessenek a kormány köré, bocsátották ki a nyelvrendeleteket, a melyek a csehek nemzetiségi követelményeit respektálják.

Tudták ugyan, hogy ez ellen a németek föl fognak zúdulni, de tudták azt is, hogy a németek kisebbségben vannak a parlamentben s azt egyáltalán nem voltak képesek eihinni, hogy ez a kisebbség a többség érvényesülését, sőt minden parlamenti működést meghiusítani képes legyen.

Nos a következés megmutatta, hogy csalódtak s most azt a töltést, a melyet a csehek akciójának rendes mederbe szorítására emeltek, akarják nagy sietvén lebon-

tani, hogy azzal a német kisebbség obstrukcióját elvezethessék. Persze régi osztrák szokás szerint a legkeservebb tapasztalatokon sem okultak, hanem újra beleesnek abba a hibába, a melyet a németek ellentállásának kicsinylésével elkövettek s most meg a csehek esetleges ellentállását kicsinylik s fennen hirdetik, hogy csak izolálni kell a csehek a Reichsrathban s minden jóra fordul, mert a csehek egymagukban nem lesznek képesek azt az ellentállást kifejteni, mint azt a németek tették.

Ebből a teljesen megokolatlan föltevésből kiindulva, tervbe vették a békítés föladatán fáradozó osztrák államférfiak, hogy a német obstrukció szülő okát, a nyelvrendeleteket fölfüggesztik s az általános birodalmi közvetítő nyelvet, úgy az állami hatóságoknál megengedett különböző nyelvek használatát rendezik valami eddig soha nem hallott s mindennek inkább, csak alkotmányosnak nem mondható módon.

Azt tervezik ugyanis, hogy ezt az újabb nyelvtörvény-félet sem egyszerű miniszteri rendelettel, sem a 14. §. alapján, hanem egy *ünnepélyes formában kibocsátott császári rendelettel léptetnék életbe, amely a 14. §-ra való hivatkozás nélkül a császári hatalom közvetlen kifolyásaként szerepelne.* Ez a rendelet addig maradna érvényben, míg vagy megnyeri a parlament jóváhagyását, vagy egy alkotmányos uton létrejött birodalmi törvény megváltoztatja.

Ime az ischli klauzula a legújabb formában az osztrák nyelvviszályra alkalmazva! De hát ennek a szerencsétlen klauzulának már az a végzete, hogy halva szülessék, bármilyen alakban üti is föl a fejét. Mert azt a célt, amely miatt újabb föltámasztották, most sem fogja elérni s a reichsrathbeli viszonyok javulására egy jöttával sem fog hozzájárulni.

Nem a kibocsátás formáján mulik ugyanis a kibékítés sikere, hanem a rendelkezések belső tartalmán, olyan tartalmat

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A magy. kir. szab.

Osztály-Sorsjáték

4. sorsjáték VI. osztályának huzása

a következő napokon történik:

Szeptember 13, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 25, 26, 28. és 29-én
(naponta 2000 szám).

Szeptember 30. és október 2. és 3-án (naponta 1500 szám).

Október 5, 6. és 9-én (naponta 1000 szám).

Október 11-én (e napon 500 szám).

A VI. osztályban 30.000 drb. sorsjegy 9.550.000 koronát nyer, és a legnagyobb nyeremény szerencsés esetben 1 millió korona.

Az általam eladott sorsjegyek nyereményeiről naponként sürgönyileg leszek értesítve és miután ezen értesítéseimet a nyerő feleknek ugyancsak sürgönyileg rögtön továbbítom, t. cz. vevőimnek azon kellemes előnyt biztosíthatom, hogy már a következő nap huzásán is részt vehetnek és így lehetséges, hogy 1 betétösszeggel szerencsés esetben 18 nyereményt csinálhat.

A vételi sorsjegyek ára a VI. osztályban:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{8}$
80 frt	40 frt	20 frt	10 frt

Vidéki megrendelések pontosan eszközölktenek.

Teleki Zsigmond a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték főelárusítója
Pécs, Siklósi-országút 29. szám.

pedig nem űnhetnek belé, amely a németeket és cseheket egyformán kielégíthetné. Ha az új császári pátenssel oktroyálandó abszolút törvény nem biztosítja a német nyelv uralmát az egész birodalomban, akkor biztos lehet benne mindenki, hogy a németek teljes erővel folytatni fogják obstrukciójukat, bármilyen formában is lett az új rendelkezés kibocsátva. Ha pedig a német nyelv Csehországban általános állami nyelvvül lesz dekretálva s a cseh nyelv csak fakultatív használati nyelvvé degradáltatik, akkor meg kétségtelen, hogy kitör a legádázabb cseh obstrukció, a melyet eddig is csak a fölfüggesztendő nyelvrendeletek segítségével lehetett megelőzni.

Hogy pedig a csehek obstrukciója nem fejthető ki a parlamenti működés megakasztásában akkora erőt, mint a németeké, az olyan képtelen föltevés, a melyet a tapasztalás csakhamar keservösen lecáfolna; hisz a csehek aránytalanul többen vannak a németeknél s nyelvüknek a saját hazájukban való védelme okszerűbb és igazságosabb is, mint a németek fölfuvalkodott harca nyelvüknek a más nemzetiségekre való erőszakolása iránt.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 5.

A tánciskolákról.

A diákok megérkeztek, az ősz lassan-lassan a maga hűvösségével beállit és meghozza Hercenberger bácsi évadját. A mi örök ifju derék táncmesterünk betegségéből felépülve már is azon töri fejét, hogy miként édesítse meg az aranyifjuság délutánjait és estéit. Lesz-e új tánc? . . . Már egyre tudakolják a szórakozni vágyó kis bakfisok. Hercenberger bácsi pedig tovább gondolkodik és egyszerre csak majd kirukkol az évad ujdonságával.

Hogy mily hasznos és mily szükséges a táncitanítás, azt fölszleges is vitatnunk. A tanítványokban kifejlődik a jó ízlés, megszabadulnak a szögletességtől, ildomosak, illemtudók és udvariasak lesznek. A külföldön már a 9—12 éves gyermekek legszabályosabban járják a különböző táncokat, de nincsenek is

ott azok az ugynevezett kamaszok, a kik szögletességüket levetni mintha sosem tudnák.

Nagyon üdvös dolog volna, ha az ifjabb nemzedék is hódolna a táncnak és ezáltal már kora ifjuságában hozzászokna az udvariassághoz, a szabályos járáshoz és testtartáshoz.

Magyarország nagyobb városaiban, mint Budapest, Debrecen, Szeged, Szabadka már is be van vezetve, hogy a gyermekeket 9—12 éves korukban a táncra is tanítják. De Pécsen ilyesmit eddig kivinni még nem lehetett. Még a nagyobb diákoknak sem engedik meg, hogy a tánciskolákat látogassák, vagy ha talán a sok kérésre engedékenyebb lesz is a tanár és a növendék eljárhat a tánciskolába, akkor a tanárok részéről nincs se vége se hossza a folytonos szemrehányásoknak.

Nézzük csak például a tanítóképezdét. A tanítóknak ugyancsak szükséges volna a tánc tudása, mert már társadalmi állásuk is megkivánná ezt. Azután meg ő nekik is lesznek növendékeik, a kiket esetleg szintén oktathatnának és taníthatnának. Ha egy-egy ilyen tanító ki kerül valami falura, azokat a szegletes, vásott lurkókat hogyan tanítsa az illemre, a szép testtartásra, ha ő maga is szegletes? Bizony jó volna, ha *Döbrössy* Alajos, a tanítóképezde derék igazgatója figyelmét a fentebb mondottakra is kiterjesztené és növendékeinek megengedné, hogy a tánciskolába eljárjanak, vagy legalább utat módot nyujtana nekik, hogy a modern táncokat el-sajátíthassák.

De menjünk tovább. Az apácák is óvakodnak növendékeiket a táncra oktatni, sőt a legtöbb esetben azt szigorúan meg is tiltják. Csak egy példát hozok fel. A temesvári Miaszszonyunkról elnevezett zárdában ép ugy folyik a rendszeres táncoktatás, mint bármely más modern intézetben. Sőt a táncvizsgán maga a püspök is jelen volt a temesvári várpáranacsok társaságában. Pedig az oktató és tanítónők ott is csak apácák, akár csak Pécsen.

Nem okvetlen szükséges, hogy a leányok és férfiak együtt tanuljanak, sőt sok tekintetben ez nem is volna lehetséges, tanulhatnak a szigorubb intézetek fegyelmezett növendékei külön-külön is.

A gymnázium és reáliskola felsőbb osztályu növendékei már teljesen megérettnek arra, hogy táncoktatásban részesüljenek. Más városokban nem is vonják meg tőlük e szabadságot, a külföldi intézetekben pedig a tánc-tanulás egyenesen kötelezett dolog. Az ferde nézet, hogy a fiatal deák, ha hetenkint mondjuk kétszer tánciskolába jár, tanulni vágyó

kedvét elveszti, leckéjét sosem tudja és a vizsgálatokon elbukik. Ez csak a léha, könnyelmű és a már amugy is rossz tanulókkal eshetik meg, de az ilyeneknek nem is szabad engedélyt adni a tánc megtanulhatására.

Legüdvösebb dolog volna a táncitanítást már a serdülő gyermekeknél bevezetni, miként az a külföldön is van és a nagyobb honi városokban. Így fejlődnek azután az elegáns, kifogástalan megjelenésű fiatalok, a művelt és szellemes társalgók, a kik a fölszogséget nem is ismerik.

(Np.)

Napirend 1899. szeptember 6-án.

Naptár: szerda, szept. 6. — Róm. kath.: Zakariás. — Prot.: Zakariás. — Görög-kel.: (aug. 25.) Bertalan. — Zsidó: Rosch Hascho. — Nap két 5 óra 28 perckor; nyugszik 6 óra 29 perckor. — Hold két 7 óra 12 perckor reggel; nyugszik 6 óra 53 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Derült, száraz, meleg idő várható.

— (Személyi hírek.) *Tormai* Károly alispán ma délben Mohácsra utazott, a honnan még ma éjjel visszatér. *Kosztis* Kamill vármegyei főjegyző hivatalos kiküldetésben Viszlóra utazott. — *Hendtvich* Andor, árvaszéki elnök szabadságáról visszatérvén, ma hivatala vezetését átvette.

— (Veni Sancte.) A ciszterci rend főgimnáziumának növendékei ma „Veni Sancte”-val egybekötött ünnepies misét hallgattak a belvárosi plébánia-templomban reggel nyolc órakor. A misét *Gyikos* Péter tanár celebrálta teljes segédlettel s jelen voltak azon a város intelligenciájából is igen sokan. Az énekkar *Bitter* Illés tanár szakavatott vezetése alatt Müller „Magyar misé”-jét adta elő, mise végén pedig Müller K. „Király-himnusz”-át és a „Tu es Petrus” kezdetű énekeket. Offertoriumra *Szuly* Aladár joghallgató énekelte az ő szép bariton hangján Schubert „Ave Mária”-ját. A valóban lélekemelő, magasztos istentisztelettel kezdette meg a főgimnázium ifjusága az új tanévet, hogy a ciszterci atyák gondos vezetése alatt előre haladjon a tudományokban.

— (E. M. K. E. gyufa.) Az Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület elhatározta, hogy mozgalmat indit egy fejlődésben levő iparvállalat érdekében, mely a siker

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A Zsolnay-parkban.

Kis oázis a Szaharában,
Csillapítója szomjuságnak.
Zöld lomb, kék ég a kalitkában
Szomorkodó dalos madárnak . . .
Élő vágy fél teljesülése,
Csüggedt léleknek nyugalom —
Itt járok megadón, a célhoz
Vezető biztos utakon.

Tudom most már, hogy oda érek!
Tudom, milyen lett új világom.
A munkálkodás dus terének
Gyümölcsét már is érni látom.
Az én életem, az én részem
Nem álom, ábránd kergetés,
De egy világról bus lemondás,
Lassu, nesztelen temetés.

Óh szebb megalkudni a léttel
Lélekben is e földön élni,
Mint perbe szállani az éggel!
Jobb emberi nyomokba lépni.
Óh tudom, szívemhez ez illik!
Menekedni még sem tudok

Magam elől. Bármerre indult
Lelkem, önmagához jutott.

A nyugalom zöldje beárnyal,
Az ut homálya, csöndje elfed.
S beérem e kicsi oázissal —
Az én világom eddig terjed . . .
Életem néma résztvevője
Te park! a gyár egy mennydarabja.
Itt arra jó árnyad, hogy nap
Fáradságunkat elaltassa!

Te oázis a Szaharában!
Bár egy darab csinált világ vagy.
Jó vagy mégis a kalitkában
Szomorkodó dalos madárnak!
Szép vagy te nékem! . . . Óh de mégis
Szeretné lelkem untalan
Fölcserelni bus, szük kalitját
Szabad léggel . . . De hasztalan! . . .

Te! életnek mutogatása,
Cellába zárt becézgetése!
Mintha a madár kalitjára
Minden nap zöld galy volna téve . . .
Boruljatok felettem össze
Lombok! óh takarjatok el
Azt a parányi eget is, mely
Kivon . . . hogy legyen szép e hely.

Nem élet cél ez! *menedékhely!*
Most tudom, hogy kell veled élni!
A hasznosat a kellemessel
Tanulgam, hogy kell keverni!
. . . Im megejt lomb, viráglehelet
És szépnek mondom e világot,
Bár a gyár kéményfüstje átjár
Belep lombot, virágot, álmat . . .

Nikelszky Géza.

Első szerelem.

— Levél. —

Kedves Elluskám! . . . Megigérttem neked, hogy leírom első szerelmem történetét. Bocsáss meg, hogy ezzel az ígérettel két hétig adós maradtam, de tudod, hogy soha sem volt jó alkalmam; mama, meg az angol kisasszony mindig mellettem voltak, de most, hogy annyi vendég érkezett házunkhoz, köztük Barsi bácsi is, a kiről azt állítják, hogy a mama szerelmes volt belé, de nem engedték hozzá menni nőül, mert az a kártyát s a bort igen szerette, — mama el van foglalva, kisiklottam kezei közül és az angol kisasszonnyal elhittem, hogy Jenő unokabátyám halálosan szerelmes belé, ezáltal elértem azt, hogy a kisasszony folyton a társalgóteremben tartózkodik, hogy Jenővel összekerülhessen; így tudtam magam-

minden kilátásával küzd azért a szép célért, hogy drága hazánkat legalább egy nagy fogyasztási cikkben a külföldi behozataltól függetlenül tegye. Ez iparvállalat az »Első Temesvári gyufagyár részvény-társaság«, mely, mint meggyőződöttünk, tisztán magyar emberektől honi tőkével alapítva, hazafias szellemben nagy ügybuzgósággal vezetve, kellő modern technikai berendezésével képes lesz arra, hogy a magyar szükségletet e cikkben kielégítse és a jelenleg még közel egy millió forint értékben Ausztriából behozott gyufaterméket kiszorítsa. Mi ezt fontos, országos érdeknek tekintjük, mert egy nagy magyar gyufaipar sok ezer magyar munkásnak juttat keresetet és egy lépés országunk közgazdaságának önálló fejlesztése felé. A fentnevezett gyár »E. M. K. E. gyufa« név alatt minden külföldi gyártmánnyal egyértékű phosphornélküli, ugynevezett »svéd gyufát« hoz forgalomba. Tisztán magyar termék és bizunk a magyar fogyasztó közönség hazafiasságában, hogy minden külföldi gyártmányt visszautasítva, ezt a magyar gyufát fogja kérni a kereskedőtől. Minden közgazdasági érdek, a józan életfentartási ösztön parancsolja, hogy a mikor van magyar termék, mellőzzük az idegent. Magyar gyártmány pártolásával önmagunkat pártoljuk. Megjegyezzük még, hogy az »Első Temesvári gyufagyár részvény-társaság« az E. M. K. E. közművelődési céljainak előmozdítására minden ezer dobozka eladott »E. M. K. E. gyufa« után kellő ellenőrzés mellett 5%-ot juttat az egyesület pénztárába. A ki tehát »E. M. K. E. gyufát« vásárol, kétszeresen szolgálja a hazafias célt.

— **(Öngyilkosság tulzott lelkiismeretességből.)** A mohácsi postahivatal csendjét egy lövés dörrenése zavarta meg: a postahivatal egy altisztje, *Vargha József* öngyilkosságot követett el, agyonlőtte magát. *Vargha* egy mulasztásáért vezekelt ezen a végzetes módon. Ő vezette ugyanis a mohácsi villányi mozgópostát, vasárnap reggel pedig a mozgópostáról két órával lekéselt. Annyira félt aztán fölebbvalói dorgálásától, hogy végképpen kétségbeesve egy pisztolylövessel véget vetett életének.

nak alkalmat találni, hogy neked ime leírjam szegény kis első szerelmem történetét.

Ép tizenötödik születésnapomat töltöttem be; az e napon kapott ajándékokról már beszámoltam neked, mikor papa este hazajövet tudatta anyámmal s velem, hogy a napokban egy unokabátyám, ki most végezte a gymnasiumot, érkezik házunkhoz, hogy atyám keze alatt elsajátítsa a birtokkezelés fortélyait. Nekem adták ki a parancsot, hogy gondoskodjam s mire az unokafivér ide érkezik, kényelmes jól berendezett szoba álljon rendelkezésre.

Ez megtörtént. Gondoskodásomban tudod Ellám, annyira mentem, hogy parfümös flaconjaimat mind beraktam a jövevény mosdóasztalára, sőt tovább mentem, atyám bajuszpedrőiből is elcsentem egy dobozkat, hogy elhelyezzem a sok más üvegecske mellett.

Engem persze a legnagyobb izgatottság s kíváncsiság tartott megszállva. Hogy is ne! Te, a ki ismersz, jól tudod, milyen egyedül éreztem magam mindég s hogy szerettem volna, ha a golya el-elröpdösött volna házunkhoz egy-egy kis ajándékkal. Most legalább lesz egy unokafivérem itt a házban, kivel elbeszélgethetem az estéket, a kit apró szivességekre fel is használhatok s a ki végre bele is szerethet szép hajamba, mely még hosszabb lett, mióta a tiedével összemértem.

Nehezen vártam a vasárnapot, mikorára

— **(Előkészületek a kötelező korona-érték számításra.)** Ismeretes, hogy 1900 január elsején életbelép a kötelező koronaérték-számítás. Erre való tekintettel most valamennyi miniszterium rendeleteket intézett alantás hivatalaihoz, hogy összes számadásaikban és könyveikben a számadás vagy könyvelés tárgyát képező értékeket az eddig használt »ausztriai értékű« forint és krajcár helyett korona és fillér, a rövidített frt és kr. helyett pedig k. és f. megjelölésekkel és pedig a forintot két korona, a krajcárt pedig két fillér értékkel számítva tüntessék ki. Minden díjtelt és árszabályt (fizetés, napidíj, fuvardíj, végrehajtási, szakértői és egyéb díjak), melyek érvényben vannak, tiszta koronaértékre számsítsák át. A még rendelkezésre álló nyomtatványokat teljesen el kell használni a hivataloknak, azonban használat alkalmával az eddigi ausztriai értéket vörös tintával koronaértékre kell kijavítani. Egyáltalán utasítják a miniszteriumok az alantás hivatalokat, hogy a koronaértékszámítás életbeléptetésétől kezdve szigorúan ügyeljenek arra, hogy minden nyomtatványon és ügyben csakis a koronaérték nyerjen kifejezést.

— **(Megtébolyodott asszony.)** Az István-utca 9. sz. alatt lakik egy *Győre* Judit nevű napszámosasszony, a kin már régebb idő óta a buskomorság jelei mutatkoztak. Most azután kitört rajta a téboly s rögeszme, hogy — az ördög elvitte mindenét. A szerencsétlent ma reggel megvizsgálta *Tolnai* Vilmos dr. kerületi orvos, kinek véleménye alapján be fogják a városi kórházba szállítani a megtébolyodott asszonyt.

— **(A javithatlan.)** *Taubinger* János, zóki lakos, csak a minap került ki a börtönből, hol különféle lopásokért ülte le büntetését. A lopások nagy részét itt követte el, mert éjjelenként bejárt a városba s összefogdosta az udvarokban az aprójószágot. Tegnap éjjel megint történt a budaikülvárosban több ilyen lopás s ma már a tettes is megkeült, ismét — *Taubinger* János személyében. A javithatlan tolvaj tehát most megint a

jelezve volt érkezése. Beköszöntött a nagy nap: reggel már négy órakor felébredtem s azon tanakodtam, hogy hogyan lesz illőbb, ha korán felkelek és a reggelinél már felöltözve várom a vendéget, vagy ha csak déltájban mutatam be magamat. Végre is csak az utóbira határoztam el magam. Könyvet vettem hát elő, meggyújtottam a lámpát s olvasni kezdtem. hogy elkergessem az időt, aludni már képtelen lettem volna. Mama meg az angol kisasszony (minek is vannak az angoloknak ilyen csunya bogaraik) reggel hét órakor benyitottak hozzám s felkelésre sürgettek, Papa már kikocsizott az állomásra, unokafivérem mindjárt itt lesz. Én hogy ágyban maradhassak, azt föllentettem, hogy igen rosszul érzem magam, mire anyám nem ellenezte ágyban maradásomat s a kisasszonynyal együtt kiment a szobából.

Csakhamar kocsizőrejt hallottam s rögtön megismertem a szürkéink dobogását. Szívem hevesen kezdett dobogni s kiugrottam az ágyból, rohantam az ablakhoz, hogy legalább meglássam a jövevény arcát, haját és bajuszát.

De bizony nem láttam semmit, atyám hatalmas termetével úgy elfedte Gyulát, hogy mikor a kocsis az ablakom mellett elgördült, csalódottan tértem vissza ágyamhoz.

Siettem hát felöltözni és úgy tíz órára

börtönbe kerül s addig bizonyára szünetelnek a lopások is.

— **(A nóta miatt.)** Győre községben *Josot* György korcsmájában mulatott az egyik este *Széles* Mihály és *Széles* László. Valahonnan előkerült egy cigánybanda is, kikkel azután a vendégek atéle jó magyar nótákat akartak huzatni. Azonban a kocsmáros beleszólt a dologba és nem akarta engedni, hogy magyar nótát huzzanak a cigányok, mikor van elég sok német nóta is. A két Széles erre haragra lobbant s most már ők hegedültek egypár nótát a német érzelmű korcsmáros hátán, de oly erővel, hogy még a vér is kiserkent utána. A megvert korcsmáros feljelentette az esetet a bíróságnál.

— **(Vásári tolvajok.)** *Bosóki* Andrásné, bodai és *Kovács* Juli bakonyi lakosnők ismert vásári tolvajok. A napokban is hazafelé ballagtak egy vásárról, megrakodva lopott ruhaneműekkel. Azonban az uton elfogták őket s a lopott ruhákat elkobozták tőlük. Hogy kiktől lopták, persze ők maguk sem tudnak felvilágosítást adni róla. Épen ezért most a károsokat keresik.

— **(Az egér és a gyufa.)** Furcsa okból eredő tűz volt Magyar-Üröghön. *Hatos* Antal, pécsi lakos présháza gyuladt ki s miként a vizsgálat megállapította, a tüzet az — egerek okozták. Ugyanis a présházban egy nagy csomag gyufa volt, melyet az egerek addig rácsáltak, míg — lángra lobbant. Mellette éppen egy csomó száraz kukoricaszár feküdt, a mely szintén tüzet fogott s az ekként keletkezett tűz azután felhatott a padlásra s az egész présházat elhamvasztotta. Szerencsére, a leégett présház biztosítva volt s így a kár megtérül.

— **(Meglopott vendég.)** *Ifju Kolár* János, cinderibogádi lakos Szentlőrincen *Stern* Samu korcsmájában hált meg a napokban. Szobája ajtaját nem zárta be, a mit drágán is fizetett meg, mert reggelre kelve zsebéből tíz forintot, egy arany gyűrűt s egy ezüst zsebórát elloptak. Kárát bejelentvén, a megindult nyomozás során az ellopott tárgyakról a — zálogcédulát megtalálták *Neufeld* Antal

előkerültem a szobából. Az ebédlőben reggeli mellett ült a társaság s én félénken nyitottam a szobába. Szemben találtam magam a várva-várt vendéggel. Bemutattak és én, édes Ellám, az arcába néztem, megnéztem haját, az szőke volt, megnézhettem volna bajuszát, de annak még csak a helye volt meg. Sebjaj, de azért szép fiu volt.

Csakhamar összebarátkoztunk. Elmondta, hogyan került ide. Mint nyolcadik gimnazista, az utolsó évben ezer forintnak hágott a nyakára s így atyja elhatározta, hogy ő meg ennek a céltalan, léha költsézésnek hág a nyakára s elküldte atyámhoz, hogy itt megtanulva a gazdálkodást, átvegye birtokuk kezelését. De abból, mondta ő, semmi sem lesz. Ő imádja aranyos . . . Budapestjét s ha haza megy a birtokra »eltemeti magát«.

Te, képzeld Elluskám, ötödik nap Gyula szerelmet vallott, hatodik nap neki ígértem a kezemet, hetedik nap, óh ne gondolj semmi rosszat, egyszer megcsókoltuk egymást. A csók ízében papa bajuszpedrője szagát is megéreztem, rákente a bajusz helyére.

Két hét mult el s mi elhatároztuk, hogy egymásért élünk-halunk. E hét hét alatt azonban a birtok egyszer sem látta az unokabátyámat. Délben kelt föl, a délutánt velem töltötte és éjjel vadászni ment.

és Kakas Vica, szigetvári illetőségű vadházasoknál, kik azonban tagadták, hogy ők lopták volna azokat a károztól, hanem azt állították, hogy úgy nyerték tőle a kártyán. Most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Megvert asszony.)** Polvezár Éva, szentlőrinci lakosnő a Ferenc-pusztán hazafelé tartván, találkozott Nevegyál György tarcsai lakossal, ki neki régi haragosa volt. Az ember az asszonyt meglátván, most kedvezőnek találta az alkalmat, hogy boszuját kitöltse rajta. És ki is töltötte, mert véresre verte az asszonyt, ki csak futva tudott előle menekülni. A boszuálló embert feljelentették a bíróságnál.

— **(Letartóztatott tolvaj.)** Sok nézője akadt tegnap este úgy hat óra tájban annak a három embernek, kik a siklósi-út felől jövet a Megye-utca felé haladtak. Elöl egy öszbecsavarodott öreg ember lépkedett búsan lehajtott fejjel, utána meg két marcona alakú csendőr, szuronyos puskával. Az a bácsi Samu János, a gusztávművei bérlő egyik cselédje, ki a jó multkor feltörte gazdájának hombárját s abból nagyobb mennyiségű gabonát ellopott. A káros panasza folytán a törvényszék kitűzte a végtárgyalás határnapját, melyre azonban Samut nem lehetett megcítálni, miután az az ismeretlenség homályában tartózkodott. Ebből a kellemes állapotból hámozta ki tegnap a csendőrök Samu Jánost, kit a szentlőrinci járásban elfogtak s behozták a pécsi kir. ügyészség börtönébe.

— **(Nem kell neki.)** A napokban Zsemenye-pusztá határában egy csendesen legelésző lovat találtak, mely minden őrizet nélkül jóízűen ette a gyepet. A lovat, mint Mihályfi István ottani lakos tulajdonát ismerték fel s a becsületes megtalálók vissza is vitték a bitangságba került állatot. Képzelték azonban meglepetésük, midőn Mihályfi István kezen letagadta, hogy a ló az övé s nem is akart róla tudni, hogy ez a pej kanca valaha az ő istállójában rágta a zabot. Hogy mi az oka ennek a gazda és ló közötti »haragnak«, azt a Mihályfi furcsa viselkedése folytán megindított vizsgálat fogja kideríteni.

Egyszer azután mégis kora reggel kellett fölkelnie; atyámnak vagy tizenkétezer forintot kellett beküldeni a megye székvárosába. A pénznek reggel 9 órára ott kellett lennie s »Gyulámat« már hét órakor elküldték velem. Én tálatam fel a reggelit s talán azért evett abból oly mohón az én drága szerelmesem.

Ujammal bucsucsókot küldtem utána, mikor a kocsiából vissza-visszanézett; nehezen vártam a delet, a mikorra visszaigérkezett. Ámde este lett s a lovagom nem jött vissza. Mama összebugott atyámmal s én a legnagyobb szerencsétlenségtől tartottam; kirabolták? megölték? talán halva fekszik az országuton . . .

De nem! Csakhamar jött egy felvilágosító levél, tőle volt. A levélben ennyi állott:

Kedves bácsi! Nem tudom megszokni a falu porát, a velem vitt 12 ezer forinttal visszamegyek a fővárosba. A papának írjanak a pénzért s egyuttal írják meg, hogy tiszteltetem. Gyula.

Képzeld, a gazember megszökött a pénzzel! Nélkülem szökött meg, még csak nem is üdvözölt! Egy szóval sem emlékezett meg rólam, sem a hűség esküjéről, mit nekem tett . . . Ez annyira elkésért, hogy zokogásra fakadtam. Mama, papa, a kik eddig veresnyt szörnyűködték a fiatal sikkasztó vakme-

— **(Rosch Haschono.)** Izraelita polgártársainknak ma van ujévük. Tegnap este hat órakor, mint a világ teremtése óta 5660-ik év előestéjén, az izraelita templomban istentiszlet volt, melyen Perls Ármin dr. főrabbi ünnepi beszédet mondott, arról szónokolván, hogy a tudomány még nem teszi az emberiséget valóban művelté, hanem szükséges az Isten hívése is. Ma az üzletek zárva voltak s az izr. templomban ma is istentiszteleteket tartottak.

— **(A színbizottság ülése.)** Ma délután tartotta meg a színügyi nagybizottság tegnapi elmaradt ülését a városháza közgyűlési termében, hogy határozzon Tiszay Dezső szinigazgatónak 1899/1900. évbéli szinivádra vonatkozó előterjesztése és az albizottságnak erre vonatkozólag tett javaslata fölött. A szintársulati névsort a bizottság az albizottság javaslatához képest egyhangulag elfogadta, valamint helyeslőleg elfogadta Tiszaynak azt a javaslatát is, hogy a napi helyárok és az egész évadra érvényes bérletek árai a tavalyiakhoz képest állapittassanak meg, az igazgatónak az időkénti leszállított áru előadásokra vonatkozólag tett ajánlatát is elismeréssel vette tudomásul, de hozzájárult az albizottságnak ama javaslatához is, hogy tanácsolja Tiszaynak a páros és páratlan számú előadások bérletére vonatkozólag szintén a tavalyi feltételek megtartását, mely szerint az ilyen feles bérletek az évadbérlet fele árértékűek voltak s bérletszünetes előadások sem képeztek alóla kivételt. A helyáremelésekre nézve a bizottság az albizottság hatáskörébe utalta az esetről esetre való határozat hozatalt. Az előadások megkezdését illetőleg azonban az albizottság határozatától eltérőleg határozott a nagybizottság, mert igaz ugyan, hogy Tiszay szerződése alapján csak október 1-től igényelheti a színházat, de azért a tanácsnak jogában áll a színházat néhány előadásra a szerződés keretén kívül is átengedni, mint ez már tényleg többször megtörtént a nyári időszakok alatt is. A szini bizottság tehát javaslatba hozza a város tanácsának, mint illetékes fórumnak, hogy Tiszay részére szeptember 29-re és 30-ra a szerződésen kívül engedje át a színházat előadások tartása céljából a szokott föltételek mellett, hogy t. i. a tűzbiztosítási díjat ezekre a napokra is az igazgató viselje s valamely jótékony célra megállapítandó mérsékelt szokásos díjat fizessen. — Elfogadta ezután a bizottság a ruhatári díjakra nézve tett albizottsági javaslatot. (Darabonkint 5 kr.) —

rőségén, most elképedve néztek rám: Mi történt veled Ilus?

— Meg akarok halni.

Az angol kisasszony felkiáltott: Az Istenért. Iluska szerelmes!

Én lehanyaglottam a pamlagra: Igen, szerelmes vagyok, meg akarok halni. Papa elnevette magát, mama szánakozva nézett reám s csak a miss szörnyűködött. Végre is mama odajött hozzám és megsimogatta aranyhajamat, melynél mégis aranyosabbnak találta Gyula az ő Budapestjét.

— Mivel kárpótoljalak, édes kis leányom? — kérdezte a mamuskám.

Erre már felütöttem a fejem s abban hagytam a sirást. Szerencsés gondolat villant át agyamon. Most akármit kérek, mama nem lesz képes megtagadni. Bátran mondtam tehát ki a kárpótlás árát.

— Csináltasson nekem hosszú ruhát!

Most már a mama is nevetett, csak az angol kisasszony arca nyult még hosszabba. Én pedig megkaptam a hosszú ruhát s azóta úgy elfelejtettem első szerelmemet, (ne félj, lesz nemsokára második!) hogy Gyulára már csak megvetéssel gondolok.

De hát te, Elluskám! Mikor irod le a magad első szerelmét? Csak mentül előbb! Addig is milliószor ölel, csókol örökké hű aratód

Ilus.

Végül pedig Vaszary főkapitány indítványára megújította a bizottság azt a már egyszer meghozott határozatát, hogy a földszinti ülőhelyekhez vezető lejáratok mentén állóhelyek semmiféle előadásra ne engedélyeztessenek.

— **(Elszökött béreslegény.)** Kerekes János pellérdi gazda ma reggel panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy Futó József nevű bérese megszökött s magával vitte a gazdájának téli subáját is. A megszökött béreslegényt most nyomozzák.

— **(Kutba esett kisleány.)** A napokban ily cím alatt megirtuk, hogy Kovács Anna pellérdi lakosnő három éves leányának holttestét a pásztorház-forrás kutjában találták meg. Miután a szülők nem tudtak fölvilágosítást adni, hogy miként került a kisleány a pásztorház kutjába, büntényt sejtve megejtették a hivatalos vizsgálatot, melynek folyamán azonban kitűnt, hogy a kis Kovács Anna bal eset áldozata lett, amennyiben játék közben a kut kávjára lépve beleszedült. A hivatalos boncolás megerősítette a helyszíni vizsgálat véleményét.

— **(Egy oszárnök nagybátyja aranyásó.)** Vancouverből írják, hogy kaliforniai lapok szerint Eugénia francia excsászárnénak egy valóságos nagybátyja szállott ott hajóra, hogy 30 esztendei távollét után Európába térjen vissza. Ez idő legnagyobb részét Alaska jégsvatagjain töltötte, — aranyat kutatva. Espinozza Camilo, az excsászárné nagybátyja, spanyol katonatiszt volt, de 1868-ban menekülnie kellett, mert egy bajtársát, a ki Izabella exkirálynőnek közeli rokona volt, — párbajban agyonlőtte. Nagy összeget tűztek ki tejére, de családjának sikerült hamis néven egy indiai hajóra csempészni és így megszöktetni. Az előkelő menekült azóta sehohsem mondotta meg, hogy ki legyen s most sem árulná el inkognitóját, ha Eugénia excsászárné nem értesíti, hogy föltétlen kegyelmet eszközölt ki számára a regenskirálynőnél. Tömrdek viszontagságon ment keresztül az egykori katonatiszt, de sohasem vitte volna sem mire, ha 1884-ben három földijével ki nem téved Klondykébe, a hol csakhamar rengeteg értékű aranyat ásott ki a föld mélyéből. Espinozza egy legutóbb fölfedezett aranytartalmu területet Burdett bárónő megbízottjának 400 ezer dollárért adott el.

— **(A válóperek statisztikájából.)** A pétervári statisztikai intézet összeállította a válópörök statisztikáját is. Eszerint legtöbb válópör van Svájcban, ahol a házasságok negyven százalékát fölbontják s legkevesebb Angliában, ahol csak minden kétszázadik házasság végződik válópörrel. A svájci válópörök legnagyobb részét a férjek indítják nejeik ellen »a házastársi hűség durva megsértése« címén. A franciaországi válópereknek csak 12 százalékában szerepel a nő hűtlensége; 17 százalék a férj részéről elkövetett »testi bántalmazás«. Svédországban a legtöbb házasságot a férj iszákossága és a feleség elhagyása miatt bontják föl. Az egész Európában az elvált házastársak 80 százalékának serdülő gyermekei vannak; az egész válópörstatisztikának ez a legsomorubb adata.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter Csizsér Albert pénzügyőri biztoshelyettest Kaposvárra ideiglenes minőségű pénzügyőri biztossá nevezte ki.

— **(Betörés.)** Devecser községben egyik közelmúlt éjjel betörést követtek el. *Scháb* János udvarán jártak a betörők és ott az istálló ajtaját befeszítvén, elvittek onnan két ürüt. A káros a betörést csak másnap vette észre, mikor már késő volt. Hogy a betörést kik követték el, még a vizsgálatnak nem sikerült kipuhatólnia.

— **(Leégett asztagok.)** Uj-Mindszent községben leégett *Dienes* Teréziának kilencszáz forint értékű buza-asztagja. Gilvánfán szintén asztagtűz volt s ott meg *Molnár* Józsefnek égett le vagy háromszáz forint értékű asztagja. Végül Kis-Csány községben *Demóczi* Károly birtokán volt tűz, a mely szintén több szénaasztagot hamvasztott el. A két első tűz keletkezési okát nem tudják; az utolsó abból keletkezett, hogy a káros fia gyufával játszott az asztag körül s azt felgyújtotta.

— **(Nők háza.)** New-Yorkban most van egy maga nemében páratlan szálloda, melyet nők igazgatnak és amelyben kizárólag nők laknak. Most vagy ötven nő lakik benne, de egyáltalán csak olyan nők kaphatnak lakást ebben a házban, akik a kenyerüket maguk keresik. A jelenlegi lakók a legkülönbözőbb életpályákat képviselik. Varrónők, egy modell-kisasszony, egy színésznő, két művésznő, egy jelmezrajzolónő, egy könyvelőnő, egy zenetanárnő, egy orvosnő, egy drámai tanárnő, egy divatárusnő, több hirlapírónő, egy hittérítőnő, egy költőnő, egy énekesnő, egy írónő, egy jogásznő és négy gyorsírónő békésen élnek egymás mellett. El lehet képzelni, hogy

milyen hangzavar támad, ha ezek a hölgyek egyszerre dolgoznak. De a ház lakói lehetőleg kimélik egymást és ez okból az illető művészek mindig zárt ajtók mögött szavalnak, zongoráznak vagy énekelnek. A szobák kicsinyek, de nagyon kényelmesen vannak berendezve, közös összejövetelekre pedig szép, nagy étterem áll a lakónők rendelkezésére. A házirend szigorú, de a hölgyek, kik szeretik a rendet, ennek magukat szívesen alávetik.

— **(Élelmesség.)** Egy Párisban élő angol érdekes megfigyeléseket ír egy angol ujságba a párisi életről. Így pl. elmondja, hogy a minap, mikor a Saints-Péres-hidon át akart menni, egy sáros kutya neki rohant s bemocskolta a cipőjét. Szerencséjére a hid másik végén egy cipőtisztogatót talált, aki rendbehozta a sáros cipőt. Másnap az angolnak megint a Saints-Péres-hid felé akadt dolga — s a sáros kutya megint bemocskolta a cipőjét — és harmadnap hasonlóképen. Az angol gyanakodni kezdett s megfigyelte a kutyát, a melyről csakhamar megtudta, hogy a hid másik végén levő cipőtisztogató tulajdona, aki bámulatosan kitanította a fényes cipők bemocskolására. Az angol meg is akarta venni a kutyát, de a cipőtisztogató kijelentette, hogy kitünő üzlettársát semmi áron sem adja el.

— **(Eladó hercegisasszonyok.)** Nagy baj van az európai fejedelmi családoknál: az eladó hercegisasszonyok alig tudnak hozzájuk illő férjet kapni. Az eladó fejedelmi leányzók száma hetvenegy, de csak negyvenhét vérbeli herceg van, aki komoly és főképen

méltó férjjelölttszámba megy. A helyzet annál kellemetlenebb, mert a hercegnők közül a legtöbb protestáns vallású, úgy, hogy még kólostorba sem vonulhatnak vissza.

— **(Elfogott buzatolvaj.)** Lapunk tegnapi számában megírtuk, hogy több hosszuhetényi gazda panaszt emelt a községi elöljáróságnál, hogy földjeiken asztagokba rakott buzájukat valaki lopja. A megindított nyomozás során sikerült a tolvajt György Anna bányai lakosnő személyében kinyomozni, ki azonban midőn a hatóság emberei tmeglátta, megszökött hazulról. A szökevény tolvajt ma dél előtt Hosszu hetényen, egy rokonánál letartóztatták. Most majd átadják a bíróságnak.

— **(A jó szomszéd.)** Sellyén *Singer* Samunak nem valami jó szomszédja *Fábián* János, aki folyton ellenséges lábon áll vele. A napokban is összevesztek és *Fábián* János ekkor megígérte, hogy leszámol *Singer*rel. És le is számolt. Este ugyanis megleste az utcán és egy bottal agybafoébe verte. Csak az összefutott nép tudta kezei közül kiszabadítani a megvert embert, ki most feljelentette a jó szomszédot a bíróságnál.

— **(Nyolcan egy ellen.)** Nem valami nagy hősiesség kell ahhoz, hogy nyolcan bánjanak el egy fegyvertelen emberrel s nem is igen történnek meg a mi népünk fiai között az ilyen verekedések, mert a magyar legény már ősidőktől fogva abban keresi a virtust, hogy melyik kettő közül a markosabb. Csak ha borközi állapotban van a legény s a szesz a fejében már a bolondját járja, akkor

— Kellemes látogatás, a vén varju — szolt Lars Persen — de nézzétek csak, úgy látszik, az asszony népesség is a tengerre készül. Hé Greta! Hova utaztok?

Greta nem válaszolt s a hajósok egyike gúnyosan jegyezte meg:

— Hagyjátok szegényt, A megszökött férjét keresi. Aztán ismét Kjár bárkája felé fordult a közfigyelem.

— Ne kérjünk meg valakit, hogy velünk tartson? — kérdezte Signe.

— Nem szükséges — válaszolt Greta. Magam is tudok evezni.

Signe nem folytatta a dolgot, mert eltalálta, hogy Greta a skaking-i szirtnél reményli férjét feltalálhatni, mely találkozásnál nem óhajtja alkalmatlan tanuk jelenlétét.

Éppen menetképesé tették Signe és Greta a bárkájukat, midőn az öreg Kjár csolnakja melléjük érkezett. Az öreg egykedvűen, mint rendesen, kiszállt csolnakjából s határozott léptekkel haladt át azon a keskeny vízerén, mely még a parttól elválasztotta.

— Mi ujság Kjár?! — kiáltott feléje az egyik hajós.

— Az éjjel egy hajó a skaking-i szirtnél hajótörést szenvedett.

— Milyen hajó? kérdezték többen egyszerre.

— Elég korán meg fogjátok tudni. Ha még sokáig itt ácsorogtok, a tenger hullámai majd idáig hajtják a hajó roncsait.

— »Stavó Reménye!« — sikoltott Greta. Tudtam, előre tudtam!

Senkisem ügyelt Gretára, csak Signe halványodott

— Ha neked szolgálatot tehetek veled, miért ne? De mondd csak; azért jöttél ily kora reggel ide?

— Csak ezért, különben bizonyára nem. —

Signe gúnyosan a szavába vágott:

— Különben bizonyára nem jöttél volna ide, mert hiszen derék bátyád eltiltott attól, hogy velem szóba állj.

— Komolyan mondd ezt? — kérdezte Erich. Ily kevéssé becsüld a bátyámat, hogy ilyen nemtelen dolgot tételezel fel róla? Nos tudd meg, hogy Henrik elutasításakor lelkemre kötötte, hogy mindennap felkeresselek s hogy jó barátod legyek.

— Valóban? — kacagott a leányka — no persze olyan férfitől, mint te vagy, nem félt engem. Ez kitelik az ő gögös voltától.

Vérvörös lett e szavakra a fiatalember arca, ki most már nem szorongva állott ott, hanem szemeiből szinte lángolt a méltó harag, midőn rosszalólag nézett a fiatal leányra, ki szégyenkezve fordította el fejét, hogy ne kelljen szemeinek Erich szigorú tekintetével találkoznia.

— Ez nem szép tőled Signe! te jól tudod, milyen méltatlanul sértetted meg most Henriket. Nem gögje, hanem egy becsületes embernek bizalma fivérének tisztességes voltában okozta azt, hogy nem feltékeny reám s ebbeli hitéhez járt még menyasszonyának erényébe vett bizalma is. Te ma engem is mélyen megsomorítottál, bár tudtad, hogy mennyit szenvedek én is tegnap óta. Erre nem tartottalak képesnek Signe! Felindultsága azzal fenyegette, hogy hangját elfojtja s azért, hogy a leány ne lássa gyöngeségét, elsietett. Signének szavai nagy fájdalmat okoztak a fiatalembernek, mert megingatták jó

esik meg, hogy csapatszámra támadnak meg valakit, talán csak azért, mert nem tetszik nekik a »pofája«. Ilyen eset történt a napokban Átán is, ahol a korcsmában nyolc legény mulatott együtt, mikor közéjük keveredett Haskó János is. Egy ideig békében hagyták az új vendéget, de aztán mihamarább incselkedni kezdtek vele, minek az lett a vége, hogy nyolcan alaposan elrakták a legényt s hogy nagyobb legyen a tréfa, guzsba kötve ott hagyták. Haskó János, ki támadói közül csak kettőt ismer, megtette ezek ellen a bíróságnál a följelentést. Egyebekben pedig jól érzi magát, mert a verekedés csak úgy »ököltre« ment.

— **(Pörös fejedelmek.)** Érdekes jogi kérdés fölött vitatkozik ezidőszerint az olasz és bajor udvar, meg a német birodalom. Olaszország egységesítése óta tudvalevőleg eltűnt a térképekről a két szicíliai királyság. Felelős-e tehát a mostani kormány a Bourbon-ok uralkodói cselekedeteiért és szerződéseik betartásáért? Ugy látszik: igen. A bajor udvar legalább Umbertónál akar szót emelni annak a szerződésnek a betartásáért, melyet Mária Zsófia bajor hercegnő és a calabriai herceg, utóbb II. Ferenc király házasságakor a két kormány kötött. Ez a szerződés ugyanis az özvegynek állásához mért életfogytig tartó nyugdíjat biztosít, melyet azonban eddig nem huzott és most a bajor udvar közvetítésével a német birodalmat kéri föl követelése behajtására. Az effölött folyó tárgyalások alkalmából hivatkozás történt néhány praecedensre. Így pl. az orléansi hercegnő, a párisi gróf

anyja is követelte a francia kormánytól, hogy Mecklenburg-Schwerinnel kötött szerződése értelmében utalják ki a megállapított évdíjat s azt Franciaország meg is cselekedte. Ujabban ismét Franciaország hivatkozott a neufundlandi halászati jog tárgyalásakor arra a szerződésre, melyet XIV. és XV. Lajos kötöttek Angliával.

A hirt, bár egyelőre megcáfolták, mert úgy látszik Németország nem akar a közvetítő szerepére vállalkozni s ilyenformán Olaszországgal nézeltérésbe keveredni, annyi bizonyos, hogy a bajor udvar tett lépéseket. Hogy a tulajdon quirináli nagykövete, vagy a német nagykövet utján-e? — azt nem tudni.

— **(Elfogott tolvaj.)** Choiss Györgyné, a ki iszakossága folytán nagyon ismeretes a rendőrség előtt, ma reggel a Csoronika-dűlőben szőlőt lopott. Azonban a lopáson rajta érte egy hegyásztor és bekísérte a rendőrségre, kötényében a lopott szőlővel. Ott lakat alá tették a megcsipett tolvaj asszonyt s ügyét átteszik a bírósághoz.

— **(Milliomosból koldus.)** Altonában a minap kabátlopásért elfogtak egy koldust, a kinek rendkívül érdekes multja van. Berlinben született s egyetlen fia volt Görkus gyárosnak, a kinek körülbelül husz évvel ezelőtt Berlinben virágzó üzlete volt. A milliomos atyának halála után az egyetlen fiu vette át az üzletet, de oly fényűző életet élt, hogy már néhány év múlva csődöt mondott. Atyjának egy régi barátja foglalkozást akart adni neki, a melyből kényelmesen megélhetett volna, de Görkus elutasította az ajánlatot és

Amerikába ment. Nemrég visszajött Németországba; szegényen és teljesen elzüllötten tengődött egy ideig, a mig végre börtönbe került.

— **(Szöllő-tolvajok.)** Még csak néhány hét választ el bennünket a szüret idejétől, a mikor sajtó alá kerülnek a szőlők, de vannak már most is olyanok, kik előbb akarnak szüretelni az idejénél. Kis-Kozáron rendeztek az elmúlt éjjel eddig ismeretlen alakok ilyen időelőtti szüretelést, amennyiben behatoltak Kálmán János ottani lakos szőlőjébe s a tőkékről a legszebb fürtöket levagdalták és elhordták. A tetteseket most nyomozzák, kik alighanem keserűen fogják tapasztalni, hogy a kora érett szőlő ize bizony savanyu.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. szeptember 5. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 69.4 (emelkedő.)

Hőmérsék = 13.2 °C

> maximuma: 22.0 °C

> minimuma: 11.5 °C

Párányomás: 10.5

Relatív nedvesség: 91.

Felhőzet:

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai: —

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ A lakó boszúja. Egyik nagyobb bérházban történt, hogy az egyik lakó fia megverte a háziur fiát, miből olyan perpatvar támadt, hogy a háziur felmondta a lakást a lakónak. Ez a felmondást hallgatva vette tudomásul s aztán új lakás után nézett. De köz-

véleményét annak jellemében, kit ő hibátlannak tartott, akit mindenkéül fölött szeretett.

Persze nem ismerte a nőket, nem tudta, hogy a nők azt kinözzák leginkább, szinte kéjes gyönyörrel s a legképtelenebb kegyetlenséggel — a kit szeretnek!

Signe is igen izgatott volt. Először erős vágyat érzett, hogy visszahívja a távozót s bocsánatáért esdekelen, de aztán erőt vett magán s dacos mozdulattal becsukta az ablakot. Hiszen neki már mindegy volt, hogy barátságosan bagy mint ellenségek élnek-e tovább, ugyanis elváltak választva egymástól örökre...

Az ablak zajára felébredt a beteg s felült ágyában, láztól égő szemével révetegen tekintett körül a szobában.

— Nincs itt! — morogta, mig szemei újra lecsukódtak s ő visszahanyatlott a párnákra.

— Knuthot keresed? — kérdezte részvételleljesen Signe. — Vigasztalódj. Vissza fog térni.

— Ő nincs itt, nem tért vissza — mondá Greta — nem tudja, mint vágyódom utána, hogy bocsánatot kérjek tőle. Majd ismét körültekintve a szobában, kérdezte: Hol van a fiam.

— Az anyámnál. Te nagyon beteg voltál s így azt hittem, hogy jobb lesz, ha Károlykát elviszem innen.

— Igen, beteg voltam, beteg, lázas, esztelen akkor, midőn Knuthot gyávasággal vádoltam, midőn... de mióta vagyok én beteg, milyen nap van ma? ... tegnap óta... s te itt oly nyugodtan ülsz mellettem, mintha mi sem történt volna?

— Hát mi történt volna? — kérdezte meglepetten Signe.

— Hogy mi történt? Szegény leány, te még nem tudsz semmit? »Stavő reménye« hajótörést szenvedett a skakingi szirtnél.

Signe azon hiszembben, hogy a beteg asszonynak ismét lázrohama van, szeliden átkarolta s le akarta fektetni, de Greta eltolta magától.

— Ne bánts Signe, mondta mosolyt erőltetve az asszony — mondom, hogy tegnap beteg voltam, de ma már nem vagyok az. Gyere velem. Szálljunk bárkáinkba, hajózzunk ki a skaking-i szirtre, győződjünk meg róla, hogy szegény Knuth tegnap igazat mondott-e?

S még mielőtt Signe megakadályozhatta volna, Greta kiugrott ágyából s lázas sietséggel öltözködni kezdett.

— Te nem hiszesz nekem — folytatta Greta, amint én nem hittem Knuthnak, de annyit mondok neked, hogy ő igazat beszélt. Álmában meglátta Jens Persent a »Stavő reményének« fedélzetén, midőn még senki sem gondolt arra, hogy a fiu Henrik hajójával fog utazni. Valami sajtóságos belsejtelemtől megkapatva Signe sem ellenkezett tovább s néhány perc múlva már a tenger partján volt a két nő, hol néhány hajós mereven bámult egy a habokon ide-oda hányódó fehér pontot, mig végre Lars Persen megszólalt:

— Az Kjær Kjarsen bárkája.

— Ugyan mit csinál ez most a tengeren?

— Az ördög tudja.

— Egyenesen felénk tart — mondá az egyik szigetlakó.

ben más valamit is csinált. Hogy mit, az csak akkor tudódott ki, mikor a háziur kifüggesztette a kiadó lakást hirdető cédulát a kapura és jött az első lakáskereső. A háziur maga vezette a lakóhoz és ott sorra mutogatta a szép tágas üveges folyosót, vízvezetékét, fürdőszobát, konyhát és a többi. A lakáskereső végre a szalonba lépett. Az is tetszett neki, mikor egyszerre a szalon sarkából egy rikácsoló hang elkiáltotta:

— Vizes a lakás!

A háziurat mintha leforrázták volna s a lakáskereső sietett menekülni. A háziur pedig tombolt dühében.

— Ki volt az? Mi volt az?

Ekkor tűnt ki, hogy a lakó papagálya rágalmazta meg a lakást, nem tudni, mi okból, kinek a kitanítására.

Jött azután a másik lakáskereső. A háziur ovatos volt s előre elmondta, hogy abban a lakásban a papagályok is igen tanulékonyak. Most is lakó papagályát még olyan huncutságra is meg lehetett tanítani, hogy azt kiabálja: „Vizes a lakás”, pedig a lehető legszarazabb, ki is van cementezve. És megnyugodva vezette be a lakáskeresőt, kinek szintén tetszett minden. A szalon felé közeledve figyelmeztette a lakáskeresőt, hogy no majd fog jót nevetni, mert itt van az a papagály, a melyik azt kiabálja, hogy — vizes a lakás!

A papagály ott is volt. S mikor már a lakó foglalót akart adni, el is rikkantotta magát:

— Sok a poloska! Sok a poloska!

— Átkozott madara! hörgött a háziur s mire megfordult, már a lakáskeresőt nem is látta sehol.

Hanem most már sietett a járásbíróshoz s becsületsértésért és rágalmazásért jelentette a lakót, a ki ilyenekre tanította be a papagályát, hogy csak ő ne kapjon új lakót.

Ma volt a furcsa pörben a tárgyalás s a bíró elrendelte a papagály — kihallgatását s ezért a mai tárgyalást elhalasztotta.

Hogy azonban a papagály kihallgatásának lesz-e eredménye, az már ma is nagyon kétséges, mert a lakó gyereke a papagály fülébe dél óta mindig azt kiabálja:

— Jaj de szép lakás! Jaj de jó lakás!

T a n ü g y.

(**Felvételi vizsgák a tanítóképezdében.** Ma reggel nyolc óraker kezdődtek a pécsi tanítóképző intézetben Döbrössy Alajos igazgató elnöke alatt a felvételi vizsgák az 1899/1900-ik tanévre, mely vizsgán huszonhat tanuló vett részt. A vizsga délutáni egy óráig tartott, mely után három óraker konferenciát tartott a tanári kar a vizsgák eredménye fölött. Az idén felvett növendékek számának végleges megállapítása csak holnap történhetik meg, amikor nyilvánvalóvá lesz, hogy a mai felvételi vizsgálatokat hány tanuló tette le sikeresen.)

(**Beiratások a kereskedelmi iskolába.**

A pécsi „Porges“-féle háromosztályu kereskedelmi iskolában tegnap délután fejezték be a beiratásokat, melyek szerint az idén az I. osztályba 30 (tavaly 32), a II-ik osztályba 31 (tavaly 34) és a III. osztályba 30 (tavaly 20) növendék iratkozott be, összesen 91 tanuló, tehát az 1899/1900-ik tanévben a növendékek száma ötten szaporodott.)

(**A pécsi polgári fiúiskola** négy osztályában ma délelőtt értek véget a beiratások. A polgári iskola négy osztályába az 1899/1900. tanévre összesen 115 tanuló iratkozott be. Ezek száma osztályonként: az I. osztályban 28 (tavaly ugyanannyi), a II. osztályban 32 (tavaly 34), a III. osztályban 27 (tavaly 32). Az 1899/1900. évre megnyílt negyedik osztályba huszonnyolc tanuló iratkozott, mi szintén igazolja eme osztály felállításának szükség-

ges voltát, miután az idén megnyílt negyedik osztályba ugyanannyi tanuló iratkozott be, mint az első osztályba.)

(**Az izraelita Biblia-Társulat** tanulmányi rendjében a szünidei tanításra helyezi a fősúlyt. Ez okból szervezett nyolc tanfolyamán a tanítás július és augusztus hónapokban szakadatlanul folyt. A záróvizsga most történt meg Cs. Schapringer Gusztáv hitk. elnök, Krausz Jenő dr. iskolaszéki elnök, Fodor Ignác dr. egyesületi elnök, Kaufer Mór dr., Glass Herman, Trencsiner Joachim, Naschitz Alfréd, Neuberg Adolf előjárósági tagok jelenlétében. Vizsgára 89 növendék jelentkezett. Az alsó négy tanfolyamból a növendékek liturgia, a biblia és héber nyelvtanban, a felső 4 tanfolyamból a próféták, misna, talmud és a zsidó nép történetéből nyertek alapos oktatást. A növendékek közt Alt Lipót, Krausz Ábrahám és Mária s a Cs. Schapringer Joachim alapokból eredő 120 frt kamatokat ösztöndíjképen osztották ki; azon növendékek között pedig, akik reggel és este eljártak a templomba a Goldberger Mór nevet viselő alapítvány kamatai osztattak ki s intézkedés történt, hogy a válásos életben kiváló ifjak erkölcsi elismerésben részesüljenek. A vizsga eredménye igen fényesnek volt nevezhető s ékesen bizonyította, hogy gondos ápolás és kitaró szorgalom mellett, a zsinagógának értelmes és sokat tudó munkásokat lehet nevelni. Az eredmény főképpen *Perls* Ármin dr. főrabbi érdeme, a ki maga is fáradhatatlan tanító és a tanításnak lelkiismeretes intézője és vezetője. A tanításban részt vettek még: Weisz Gábor hitközségi titkár, Stanczer Henrik és Bodó Mór tanítók. A népiskolai tanulókkal a héber olvasást és biblia fordítást Hoch József és Sasvári Béla tanítók gyakorolták.)

T Á V I R A T O K.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai tárgyalás kezdete zárt volt, de nem tartott sokáig a zárt tárgyalás, mert *Cernuszky* csak kevés mondani valója van. A nyilvános tárgyaláson azután *Labori* azt az indítványt tette, hogy a kormány diplomáciai uton kérje az illető kormányoktól a borderoban foglalt okmányok kiadását. Indítványozta azonkívül, hogy Schwarzkoppent és Panizzardit a törvényszék idézze meg. Erre *Carrière* kormánybiztos a következőket jegyzi meg:

— A mi Schwarzkoppen és Panizzardit megidéztesét illeti, az ellen nem fogok tiltakozni, de a felelősséget erre vonatkozólag a törvényszéknek engedem át.

Paleologue, a kormány képviselője kijelenti, hogy teljesen érti a védelem érdekét ebben az ügyben, mert hisz az igazság érdeke forog szóban. Diplomáciai szempontból azonban veszélyt lát ebben az indítványban. Erről csak titkos tárgyaláson nyilatkozhatnak.

Élénk mozgás támadt a közönség körében erre a kijelentésre, mely után *Jouast* elnök így szólt:

— A haditörvényszék később fog a kérdés fölött tanácskozni. Most a következő tanut hallgatjuk ki.

A következő tanu *Bousset*, a „*Matin*“ szerkesztője. *Bousset* ünnepélyesen kijelenti, hogy a nyilatkozatot, mely a „*Matin*“-ban megjelent, *Esterházy szóról-szóra diktálta neki*. Esterházy ismételve kijelentette, hogy teljes bizalma van a tábornokokhoz; reméli, hogy azok nem fogják elejteni.

Jouast elnök kérde *Carrière* kormánybiztos. hogy nincs-e valami megjegyezni valója?

Carrière: Jobbnak látom a hallgatást.

Labori a tanutól kérde: Mondta-e Esterházy, hogy a borderot Sandherr parancsára írta?

Tanu: Azt mondta, hogy nem parancsra, hanem Sandherr sürgős óhajára — melyet intim módon közölt vele — írta a borderot.

Carrière: A nemes Sandherr ezredes nevében tiltakozom az ilyen nyomorult inszituáció ellen! De itt meg kell jegyezni, hogy nyilatkozatomat semmiképen sem intézem a védelem ellen.

A kormánybiztos e szavait hosszantartó élénk mozgás kísérte.

— **A kormány intézkedései a Dreyfus-pörben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Minthogy a Dreyfus-pör vége felé közeledik, *Gallifet* hadügyminiszter elrendelte, hogy a katonai tanuk a tárgyalás befejezése után azonnal hagyják el *Remest*. A hadügyminiszter azonkívül *Carrière* kormánybiztos táviratilag utasította, hogy minden titkos ülésen való tárgyalást és tanuhallgatást ellenezzen. Ezt a táviratot azonban *Carrière* kormánybiztos csak akkor kapta meg, mikor a haditörvényszék már elhatározta volt, hogy *Cernuskyt* ma zárt ülésen hallgatja ki.

— **Risztics halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Risztics*, volt szerbiai régens, Belgrádban tegnap meghalt. A Milán király elleni merénylettel kapcsolatos pör tárgyalásának mára kitűzött megkezdését ennélfogva péntekre halasztották. *Georgievics* szerb miniszterelnök ma reggel Nisből megérkezett Belgrádba, hol minden körben rokonszenves részvét nyilvánul *Risztics* családja iránt. A temetést, melyen az udvar és a kormány képviselői is részt fognak venni, államköltségen rendezik.

— **A francia összeesküvők pöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy a minisztertanács tegnap délután 5 óraker összeült s ezen *Loubet* elnök az igazságügyminiszter előadása alapján rendeletet írt alá, mely a szenátust állami törvényszéknek nyilvánítja s mint ilyent folyó hó 18-ára, hétfőre összehívja.

A rendelet közzétételére *Bernard* t. a párisi főlebbviteli törvényszék főügyész, helyettesének *Fournier-Herbaux* t. nevezi ki. A köztársasági főügyész jelentését, mely a tárgyalás tárgyát megállapítja, csak nyilvános ülésen való felolvasása után fogják közzétenni.

Ezzel kapcsolatban jelentik, hogy *Dubuc*-t, a párisi antiszemita liga elnökét letartóztatták.

— **Ki az a Cernusky?** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A francia revizionista lapok behatóan foglalkoznak a tegnapi Rennesben önként jelentkezett tanúval, a magyarországi származása Cernuskyval, kit elmezavarban szenvedőnek, bolondnak mondanak. Az antirevizionista lapok ellenben vallomásának nagy fontosságot tulajdonítanak.

Bécsből jelentik, hogy a közös hadügyminisztérium illetékes közege jelenti, miszerint *Cernusky-Hudecek* Jenő nem lépett ki a hadsereg kötelékéből s nem is kellett kiszöknie, mert szabadságolt állományban van. *Felelősségre fogják vonni, hogy megállapítsák beszámíthatóságát.*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Legjobb minőségű

esemege-szálló

kapható

☞ kilónként 35 krért ☜

Jankovits Hugó-nál

Pécs, Vásártér 6. sz.

☞ Vidéki rendelések elfogadtnak. ☜

8051. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetés.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Süllős Pál laskói lakos végrehajthatónak, Süllős János eszéki, most mitroviczai fogoly és Greger Ilona eszéki lakos végrehajtást szenvedett ellen 2000 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő, Bellye községben a 175 sz. tjkvben felvett 1642. hrsz. ingatlanból Greger Ilonát illető felére 116 frt kik. árban; ugyanott 48/6. hrsz. 41 házsz. ingatlanból Greger Ilonát illető felére 881 frt kik. árban; a bellyei 445 sz. tjkvben foglalt 131/6. hrsz. ingatlanra 1564 frt kik. árban alábbi feltételek alatt elrendeltetik olyformán, hogy Süllős Jónás és Brok Julianna javára bekebelezett lakás szorgalmi és tartás joga épességben fentartassék, a 175 sz. tjkvbeli 48/6. 197. sz. házra 1564 frt kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi december hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Bellye községben a jegyzői irodában (a bellyei 445 sz. tjkvbeli 131. hrsz. ingatlanra) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni tognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 11 frt 60 kr., 88 frt 10 kr., 156 frt 40 kr., 156 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek

a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi aug. hó 16-án.

Molnár
kir. albiró.

322. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetés.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pipusz Kristóf végrehajthatónak Tatarin Pál (Pávó) kácsfalui lakos végrehajtást szenvedett ellen 9 frt 38 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő Kácsfalu községben a 73 sz. betétben felvett A. I. 1—6. sorsz. ingatlanra 383 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi szeptember hó 21-ik napján d. e. 9 órakor Kácsfalu községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 38 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881 : 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminisztériumi rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál 1899. évi jun. hó 12-én.

Székács alb. h.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsozatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.